

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 15. 12. 2017 a je

VYKONATELNÉ dne 21. 12. 2017

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní

Dne 19. 1. 2018

16

ne spojím s č. ČTÚ-40 434/2017-603

Číslo jednací
ČTÚ-30 773/2017-606/X.vyř.

Praha
11. října 2017

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 36a odst. 3 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení vedeném pod čj. ČTÚ-30 773/2017, které bylo zahájeno na návrh navrhovatele Mediaservis, s.r.o., IČO: 241 97 360, se sídlem Špitálská 885/2a, Praha 9, zastoupeného na základě plné moci advokátem Mgr. Davidem Vosolem, MBA, se sídlem Ovocný trh 8, Praha 1, proti odpůrci Česká pošta, s.p., IČO: 471 14 983, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, ve věci sporu podle § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách o úpravě vzájemných práv a povinností, resp. o uzavření Dodatku č. 2 ke Smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury číslo 2015 / 596, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu navrhovatele vyhovuje, a odpůrce je povinen po právní moci tohoto rozhodnutí uzavřít do 5 dnů navrhovatelem předložený dodatek ke Smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury č. 2015/596 ze dne 22. 5. 2015, kterým se v jejím článku 8 mění odstavec 8.1. takto: „Tato Smlouva o přístupu se uzavírá na dobu určitou, a to na dobu, po kterou ČP bude držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách.“
- II. Podle § 141 odst. 11 správního řádu je odpůrce povinen uhradit k rukám právního zástupce navrhovatele náhradu nákladů správního řízení ve výši 10 000 Kč za uhrazený správní poplatek a za 4 úkony právní služby s DPH ve výši 6 292 Kč vč. DPH Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Dne 16. 5. 2017 obdržel správní orgán návrh navrhovatele na rozhodnutí sporu týkajícího se úpravy vzájemných práv a povinností při přístupu do poštovní infrastruktury. Navrhovatel uvedl, že se mu nepodařilo pro období po 1. 1. 2018 uzavřít s odpůrcem smlouvu o přístupu navrhovatele ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury, ačkoliv jednání o uzavření smlouvy pro období od 1. 1. 2018 zahájil již dne 14. 3. 2017, kdy vyzval odpůrce uzavření smlouvy tak, že by se u stávající Smlouvy o přístupu ze dne 22. 5. 2015, která je platná a účinná do 31. 12. 2017, prodloužila její platnost do dne 31. 12. 2020. Odpůrce však s tímto návrhem nesouhlasil z důvodu, že pro období od 1. 1. 2018 mu dosud nebyla Českým telekomunikačním úřadem udělena poštovní licence. V rámci jednání o uzavření smlouvy pro další období navrhl navrhovatel odpůrci uzavřít Dodatek ke stávající smlouvě o přístupu s rozvazovací podmínkou, tj. provázat Dodatek ke Stávající smlouvě s právní mocí rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu o udělení poštovní licence České poště/odpůrci.

Tato svá tvrzení navrhovatel doložil důkazy o vzájemné korespondenci v předmětné věci. Doloženým návrhem Dodatku č. 2 navrhovatel požadoval změnit pouze článek 8.1 stávající smlouvy o přístupu tak, že se uzavírá na dobu určitou do 31.12. 2020 s odkládací podmínkou pro případ, že by odpůrce neobdržel poštovní licenci pro období po 1. 1. 2018.

Následně, dne 2. 6. 2017, navrhovatel doručil správnímu orgánu změnu návrhu tak, že by účinnost dodatku nebyla vázána na odkládací podmínku - udělení poštovní licence odpůrci pro období po 31. 12. 2017, nýbrž na podmínku rozvazovací, kdy předmětná smlouva ve znění Dodatku by byla platná a účinná ode dne podpisu Dodatku a zanikla by automaticky v situaci, kdy odpůrce nebude dále držitelem pravomocně udělené poštovní licence.

Podle navrhovatele nová úprava požadované změny smlouvy o přístupu lépe odpovídá znění a účelu zákona, kdy mají další provozovatelé poštovních služeb časově neomezené právo na přístup k prvkům poštovní infrastruktury a ke zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury držitele poštovní licence. Proto navrhovatel upravil návrh doby, o kterou se doba platnosti prodlužuje, a to na dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách.

Správní orgán usnesením ze dne 7. 6. 2017 povolil v souladu s § 41 odst. 8 správního řádu změnu obsahu návrhu zejména z důvodu právní jistoty účastníků řízení, že trvání smluvního vztahu – Smlouvy o přístupu bude vázáno pouze na to, zda bude odpůrce držitelem poštovní licence či nikoliv.

K zahájenému správnímu řízení se vyjádřil odpůrce přípisem ze dne 14. 6. 2017. Uvedl, že podle jeho názoru je návrh podán předčasně z důvodu, že upravuje vztahy v období, pro které dosud nebyla odpůrci udělena poštovní licence. Základní podmínkou zahájení správního řízení o úpravě vzájemných práv a povinností mezi účastníky řízení o přístupu do poštovní infrastruktury je, že jedním z účastníků je subjekt, který je pro období, kterého se předmět sporu týká, držitelem poštovní licence. Podle jeho názoru není odpůrce do okamžiku udělení poštovní licence pasivně legitimován k účasti ve správním řízení a rovněž chybí aktivní legitimace navrhovateli, který nemůže požadovat uzavření smlouvy pro období, na něž nebyla dosud udělena poštovní licence. Toto nemůže změnit ani fakt, že navrhovatel navrhuje prodloužení účinnosti smlouvy s rozvazovací podmínkou. Podle názoru odpůrce navrhovateli nevznikl nárok na přístup do jeho sítě pro období od 1. 1. 2018, proto o něm nemůže být ve správním řízení rozhodováno. Podle odpůrce je držitel poštovní licence vázán povinností umožnit přístup do sítě pouze v rozsahu služeb, které vyplývají z jeho poštovních povinností, není proto možno prodloužit smlouvu bez toho, aby byly známy služby, jejichž zajištění bude odpůrci uloženo. Z uvedeného je zřejmé, že rozvazovací podmínku nelze vázat pouze na udělení či neudělení poštovní licence, ale i na rozsah uložené poštovní povinnosti.

Dále odpůrce uvedl, že se dostal do nevýhodné pozice. Pakliže má být smlouva prodloužena na další období, musí být logicky přistoupeno i k nové kalkulaci ceny, neboť náklady na poskytování poštovních služeb se v průběhu času přirozeně proměňují. Odpůrce uvedl, že počítal s tím, že po udělení poštovní licence předloží navrhovateli novou cenovou kalkulaci pro další období. Pokud by bylo separátně rozhodnuto o prodloužení účinnosti smlouvy bez toho, aby byly správním orgánem současně řešeny i podmínky přístupu na další období, které se musí lišit od podmínek stávajících, byl by tím odpůrce poškozen, neboť by bylo rozhodnuto o prodloužení smlouvy, ale nikoliv o podmínkách přístupu.

Podle odpůrce samotný návrh smlouvy je právně nepřipustný, neboť požaduje podmíněné uložení povinnosti. Proto s ohledem na uvedené a na nedostatek aktivní a pasivní legitimace účastníků řízení, je podle odpůrce důvod k zastavení řízení. Pokud bude správní orgán pokračovat ve správním řízení, je pak nezbytné, aby došlo i revizi v oblasti ceny s tím, že příslušný návrh odpůrce předloží co nejdříve.

Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 30. 6. 2017 uvedl, že se neztotožňuje s názory odpůrce uvedenými v jeho vyjádření. Podle jeho názoru se odpůrce snaží bránit navrhovateli v efektivním přístupu k poštovní infrastruktuře. Podle navrhovatele se nejedná o podmíněný petič, ve kterém navrhovatel pouze požaduje uzavřít Dodatek č. 2 ke Smlouvě o přístupu s tím, že podmínka obsažena až v samotném Dodatku, což je přípustné i podle § 548 zák. č. 89/2012

Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "NOZ"). Dále navrhovatel uvedl příklady sjednaných podmínek v již uzavřené Smlouvě o přístupu.

Na základě uvedeného navrhl, aby správní orgán v dané věci rozhodl tak, že odpůrce je povinen nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne obdržené písemné výzvy navrhovatele uzavřít s navrhovatelem Dodatek ke Smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury České pošty ve znění podle návrhu navrhovatele.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 20. 7. 2017 znovu zopakoval, že není vůbec pasivně legitimován k účasti ve správním řízení, a chybí aktivní legitimace i navrhovateli, který nemůže požadovat uzavření smlouvy pro období, na něž dosud nabyta udělena poštovní licence. Navrhovateli dosud nevznikl nárok na přístup do sítě odpůrce pro období od 1. 1. 2018, proto o něm není možno ve správním řízení rozhodovat. V době podání návrhu není známo, zda bude mít správní orgán pravomoc k vydání rozhodnutí zavazujícího odpůrce pro období od 1. 1. 2018, tudíž nemůže ani vydat předem rozhodnutí s rozvazovací podmínkou. Podle odpůrce z § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách vyplývá, že správní orgán může zavazovat pouze držitele poštovní licence a pouze pro období, po které poštovní licence trvá. Poštovní licence na období po 1. 1. 2018 nebyl udělena, nemůže začít vyjednávání o smlouvě o přístupu na toto období, tudíž nemohla začít ani běžet ani dvouměsíční lhůta podle § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách, ta začne teprve běžet okamžikem, kdy zájemce o přístup kontaktuje držitele poštovní licence, kterému bude na příští období licence udělena. Podle odpůrce udělení poštovní licence pro další období lze očekávat podle harmonogramu vydaného Českým telekomunikačním úřadem koncem září 2017, a tedy nehrozí, že by se nestihla uzavřít nová smlouva o přístupu, případně prodloužit smlouva stávající.

Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 17. 8. 2017, uvedl, že nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že není pasivně legitimován být účastníkem tohoto řízení. Podle navrhovatele je podmínkou pasivní legitimace k řízení o podmínkách přístupu do poštovní infrastruktury pro období od 1. 1. 2018 je pouze to, aby byl odpůrce držitelem poštovní licence ve smyslu § 34 zákona o poštovních službách. Navrhovatel upozornil, že ze zákona o poštovních službách nevyplývá, že by dosavadní držitel poštovní licence byl oprávněn odmítnout jednání o přístupu do své poštovní infrastruktury z důvodu, že možná v budoucnu jejím držitelem nebude. Pokud by se pro další období odpůrce nestal držitelem poštovní licence, tak podle navrženého znění Dodatku č. 2 ke Smlouvě o přístupu by současná smlouva o přístupu do poštovní infrastruktury zanikla ke dni 31. 12. 2017 splněním navržené rozvazovací podmínky. Odpůrci tedy nehrozí, že by musel umožnit přístup do své poštovní infrastruktury v situaci, když by nebyl od 1. 1. 2018 držitelem poštovní licence. Dále navrhovatel uvedl, že je mu známo, že odpůrce je jediným účastníkem výběrového řízení na udělení poštovní licence od 1. 1. 2018, a navíc podle navrhovatele nejsou pochyby o tom, že odpůrce bude držitelem poštovní licence pro následující období. Podle navrhovatele jednání odpůrce odporuje smyslu zákonné úpravy, kdy navrhovatel jako přistupující provozovatel poštovních služeb musí mít zajištěnu kontinuálnost přístupu do poštovní infrastruktury. Navíc povinnost přístupu do poštovní infrastruktury slouží k podpoře účinné hospodářské soutěže. Tento přístup k poštovní infrastruktuře je nezbytné poskytovat dalším provozovatelům poštovních služeb kontinuálně, tedy po celou dobu, kdy má odpůrce postavení držitele poštovní licence. Není možné, aby jednotliví přistupující provozovatelé poštovních služeb jednou za 2 až 5 let radikálně změnili poskytování svých služeb z důvodu, že dochází k udělení poštovní licence na další období. K tomuto svým přístupem směřuje odpůrce, když odmítá prodloužit smlouvu o přístupu. Pokud nedojde k prodloužení smlouvy o přístupu, bude se opakovat situace z konce roku 2012, kdy odpůrce odmítl jednat o smlouvě o přístupu před 1. 1. 2013 a navrhovatel se tak nemohl zúčastnit tendrů, které se konaly na podzim r. 2012. Tím se skutečná liberalizace poštovního trhu posunula oproti zákonným předpokladům o další rok. V této souvislosti navrhovatel upozornil, že na podzim probíhají výběrová řízení na doručování listovních zásilek pro následující rok největších odesílatelů v republice (banky, pojišťovny apod.), přičemž faktickou podmínkou účasti v těchto výběrových řízeních je, aby daný provozovatel poštovních služeb byl schopen obsloužit celé území České republiky, což navrhovatel nebude schopen splnit bez kontinuálního přístupu do poštovní infrastruktury. Pokud tedy nebude mít navrhovatel možnost přistupovat do poštovní infrastruktury po 1. 1. 2018, tak mu hrozí ztráta jeho hlavních klientů a značná újma. Navrhovatel uvedl, že se těchto výběrových řízení pravidelně zúčastňuje navrhovatel a odpůrce, tudíž obstrukční taktika

odpůrce je zamezit účasti navrhovatele v těchto výběrových řízeních a tím získat nejvýznamnější zakázky pro r. 2018. Tomuto závěru odpovídá jednání odpůrce, neboť pokud se nehodlá stát držitelem poštovní licence pro období po 1. 1. 2018, tak mu nic nebrání uzavřít tento dodatek s tím, že se uplatní rozvazovací podmínka. Pokud se hodlá odpůrce stát držitelem poštovní licence, tak mu nic nebrání již nyní uzavřít navržený dodatek. Navrhovatel upozornil na jednání odpůrce, který se snaží podle jeho názoru vytlačit navrhovatele z trhu tím, že na jedné straně odmítá přebírat od ostatních provozovatelů poštovních služeb zásilky, které v zastoupení svých klientů pouze konsolidují a podávají jejich jménem k poštovní přepravě u odpůrce, jinak než postupem podle § 34 zákona o poštovních službách a na druhé straně uzavření smlouvy o přístupu blokuje.

Navrhovatel proto nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že po rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu o udělení poštovní licence koncem září je dostatek času k uzavření nové smlouvy nebo k prodloužení stávající smlouvy. V tomto případě do konce roku zbývají pak pouze 3 měsíce, a pokud by přístup do poštovní infrastruktury nebyl vyřešen dohodou do konce listopadu 2017, pak by měl správní orgán k rozhodnutí o obsahu smlouvy o přístupu pouze 1 měsíc vč. nabytí právní moci. Zároveň navrhovatel poukázal na dobu vedení správních řízení o přístupu do poštovní infrastruktury.

Proto by měl správní orgán sjednat nápravu a zajistil v rámci svých kompetencí férové podmínky pro všechny provozovatele poštovních služeb. Závěrem navrhovatel upozornil, že u segmentu služeb pro velkodesílatele dochází k faktickému snižování cen poštovního odpůrcem (skrže nezvyšování poštovního a snižování hranic jednotlivých pásem množstevních slev). Naopak ceny poštovního pro malodesílatele, které dosud nejsou vystaveny konkurenčnímu boji, se za posledních 5 let zvýšily v řádech desítek procent (např. o 60 % u obyčejné zásilky do 50 g).

Na základě uvedeného navrhovatel požaduje, aby předmětné řízení bylo v zákonné lhůtě ukončeno vydáním rozhodnutím.

Dopisem ze dne 7. 9. 2017 vyrozuměl správní orgán účastníky řízení podle § 51 odst. 1 správního řádu o termínu provedení dokazování mimo ústní jednání, a to dne 21.9.2017 od 9:30 hod, a že mají následně v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí.

Dne 21. 9. 2017 od 9:30 hod. bylo provedeno v sídle správního orgánu dokazování následujícími listinami založenými navrhovatelem do spisu:

- dopisem navrhovatele „Výzva k uzavření smlouvy přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní České pošty, s.p. s účinností od 1. 1. 2018“ ze dne 13. 3. 2017
- dopisem odpůrce „Výzva k uzavření Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní České pošty, s.p. s účinností od 1. 1. 2018“ ze dne 28. 3. 2017,
- dopisem navrhovatele „Reakce na vyjádření České pošty, s.p. ze dne 28. 3. 2017 k výzvě Mediaservisu, s.r.o. k uzavření smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům její poštovní infrastruktury“ ze dne 12. 4. 2017.

Možnosti být přítomen při dokazování listinami založenými ve správním spise a seznámit se s podklady k rozhodnutí účastníci řízení nevyužili, ač byli ze strany správního orgánu řádně obesláni, ani si nedohodli pro nahlížení do spisu jiný termín.

* * *

Po posouzení a vyhodnocení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí a vyjádření stran sporu v průběhu řízení správní orgán konstatuje následující skutečnosti.

Návrhem doručeným správnímu orgánu dne 16. 5. 2017 a změněným návrhem ze dne 2. 6. 2017 se navrhovatel domáhal úpravy vzájemných práv a povinností při přístupu do poštovní infrastruktury navrženým zněním Dodatku č. 2 ke Smlouvě o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury číslo 2015/596 (dále též „Smlouva o přístupu“). Navrhovatel návrhem Dodatku č. 2 požadoval změnit v článku 8 uzavřené smlouvy odstavec 8.1 v části upravující dobu, na kterou se Smlouva o přístupu uzavírá, konkrétně tak, že Smlouva

o přístupu bude uzavřena na dobu určitou, a to na dobu, po kterou bude odpůrce/Česká pošta, s.p. držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách.

Jakékoliv rozhodnutí, tedy i rozhodnutí o změně platnosti a účinnosti již uzavřené Smlouvy o přístupu, musí být vydáno v souladu se zákonem, a to orgánem, který je k vydání takového rozhodnutí příslušný.

Správní orgán je přesvědčen, že je k rozhodování o změně doby trvání Smlouvy o přístupu, resp. k uzavření Dodatku č. 2 příslušný, neboť se jedná o spor podle § 34 zákona o poštovních službách. Toto ustanovení zákona o poštovních službách předpokládá ve svém odstavci 5, že nedojde-li k uzavření smlouvy o přístupu (do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy), Český telekomunikační úřad rozhodne spor o úpravě vzájemných práv a povinností na základě návrhu kterékoliv smluvní strany. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí. Je-li předmětem sporu cena za přístup k poštovní infrastruktuře, Český telekomunikační úřad v rámci rozhodnutí sporu stanoví tuto cenu podle odstavce 8. V tomto řešeném případě nemá na příslušnost k rozhodování vliv, že se jedná o uzavření Dodatku č. 2 ke Smlouvě o přístupu, neboť předmětem sporu je rozhodnout o navrhovatelem požadovaném prodloužení platnosti a účinnosti Smlouvy o přístupu i po 31. 12. 2017.

Podle § 36a odst. 3 zákona o poštovních službách je věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí o úpravě práv a povinností v řízení o uzavření Smlouvy o přístupu podle § 34 téhož zákona předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, který je pak rovněž věcně a funkčně příslušný k rozhodování i o jejím dodatku.

Správní orgán ve sporném řízení vychází z tvrzení a důkazů, které byly účastníky navrženy, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Bylo prokázáno provedenými listinnými důkazy, že se navrhovatel nepodařilo v průběhu dvou měsíců (výzva k uzavření smlouvy ze dne 13. 3. 2017 a podání návrhu na zahájení správního řízení ze dne 16. 5. 2017) uzavřít předmětný dodatek ke Smlouvě o přístupu, tudíž byla splněna podmínka uvedená v § 34 odst. 5 zákona o poštovních službách, a to že správní orgán rozhodne spor o úpravě vzájemných práv a povinností na základě návrhu kterékoliv smluvní strany, pokud nedojde k uzavření smlouvy podle do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy. V tomto případě se upravují, resp. prodlužují již sjednaná práva a povinnosti při poskytování přístupu k poštovní infrastruktuře i pro období po 31. 12. 2017, pokud bude platit podmínka, že odpůrce bude držitelem poštovní licence s povinností přístupu k poštovní infrastruktuře dle § 34 zákona o poštovních službách.

Podle § 34 odst. 1 zákona o poštovních službách je držitel poštovní licence povinen transparentním a nediskriminačním způsobem na základě písemné smlouvy umožnit přístup ostatním provozovatelům k prvkům poštovní infrastruktury a k zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury (dále jen „poštovní infrastruktura“). Poštovní infrastruktura zahrnuje databázi adres s informacemi o adresátech, kteří požádali o dodávání na jiné než odesílateli uvedené adrese a o jejich nových adresách, poštovní přihrádky, dodávací schránky, službu doručení, službu vrácení odesílateli, službu dodání na adresy uvedené na poštovních zásilkách.

Podle § 2 písm. c) zákona o poštovních službách se provozovatelem rozumí osoba poskytující poštovní služby nebo zajišťující zahraniční poštovní služby. Navrhovatel je podle § 18 zákona o poštovních službách oznámen u Českého telekomunikačního úřadu jako podnikatel v oblasti poštovních služeb a je tedy provozovatelem oprávněným k přístupu do poštovní infrastruktury podle § 34 zákona o poštovních službách.

Povinnost dle § 34 zákona o poštovních službách je uložena držiteli poštovní licence, tj. subjektu, který byl z mnoha relevantních důvodů (rozsah služeb a poštovní sítě, kvalita

služeb, dostupnost cen, ...) vybrán jako nejvhodnější subjekt k zajištění základních služeb pro naplnění potřeb veřejnosti pod ochranou státu (viz § 2 písm. j) zákona o poštovních službách). Je to tedy subjekt, který je v obecné rovině považován za nejvhodnější k zajištění této veřejné potřeby, a navíc v tomto konkrétním případě již historicky disponuje příslušnou poštovní infrastrukturou ve smyslu § 34 zákona o poštovních službách. Právě takovému pak zákon ukládá, aby svoji poštovní infrastrukturu zpřístupnil jiným provozovatelům za účelem zajištění poskytování jejich komerčních služeb.

Z uvedeného znění zákona však nevyplývá, že by se pro každé období, na které uděluje Český telekomunikační úřad poštovní licenci stejnému provozovateli poštovních služeb, bylo nutno nově uzavírat smlouvu o přístupu k prvkům poštovní infrastruktury a ke zvláštním službám souvisejícím s provozováním poštovní infrastruktury.

Podle správního orgánu tedy není důvod odkládat uzavření Dodatku č. 2 ke Smlouvě o přístupu nebo dokonce uzavření nové smlouvy o přístupu k poštovní infrastruktuře do doby, až bude pravomocně rozhodnuto Českým telekomunikačním úřadem o udělení poštovní licence na období od 1. 1. 2018, jak navrhoval odpůrce.

Podle preambule bod 34 Směrnice 2008/6/ES ve spojení s článkem 11a Směrnice 97/67/ES, ve znění pozdějších změn, by prvky poštovní infrastruktury nebo některé služby obecně poskytované poskytovateli všeobecných služeb (v rámci zákona o poštovních službách držitel poštovní licence) měly být zpřístupněny jiným provozovatelům poštovních služeb s cílem podporovat účinnou hospodářskou soutěž nebo chránit všechny uživatele zajištěním celkové kvality poštovních služeb.

Navrhovatel při svém podnikání potřebuje mít jistotu, že sjednaná práva a povinnosti, za kterých odpůrce umožňuje navrhovateli přístup ke své poštovní infrastruktuře, budou platit i v budoucnu, tj. po celou dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence. Pakliže se držitel poštovní licence pro další období nezmění, v tomto případě od 1. 1. 2018, není žádný zákonný důvod, pro který by neměl „staronový“ držitel poštovní licence pokračovat v již dříve smluvně sjednaných a právech a povinnostech při poskytování přístupu k poštovní infrastruktuře.

Tato změna doby trvání Smlouvy o přístupu je nově vázána nikoliv na období, po kterou má již odpůrce přidělenou poštovní licenci, ale obecně na dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence.

Na druhou stranu má i odpůrce touto úpravou smlouvy zajištěno, že přístup do poštovní infrastruktury bude navrhovateli poskytovat na základě Smlouvy o přístupu pouze po dobu, co bude držitelem poštovní licence, neboť poštovní licence může být podle § 24 zákona o poštovních službách i odňata před uplynutím období, na které byla udělena.

Touto změnou smlouvy je tak zajištěno, že obě smluvní strany / strany sporu budou mít nastavena pravidla, tj. práva a povinnosti při přístupu k poštovní infrastruktuře odpůrce po celou dobu, co bude odpůrce držitelem poštovní licence. Tímto postupem se zabrání i případným dalším budoucím sporům, pokud by nedošlo dobrovolně k uzavření smlouvy pro období od 1. 1. 2018.

Pro případ, že by se odpůrce stal pro další období (od 1. 1. 2018) držitelem poštovní licence ve smyslu § 21 zákona o poštovních službách, navrhovatel navrhl podmínit účinnost a platnost prodlouženého smluvního vztahu po 31. 12. 2017 rozvazovací podmínkou ve smyslu § 548 zák. č. 80/2012 Sb., občanský zákoník (dále též „NOZ“). Z uvedeného ustanovení platí, pokud by nastala ve Smlouvě o přístupu uvedená podmínka, tj. že se odpůrce nestane pro další období držitelem poštovní licence, zanikne automaticky platnost takto prodlouženého smluvního vztahu, k tomu viz *rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2006 sp. zn./č. j.: 32 Odo 1392/2004 k § 36 odst. 2 věty druhé zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (jedná se o shodnou úpravu rozvazovací podmínky, jak je upravena i v NOZ) právní věta: „Jde o typickou rozvazovací podmínku dle § 36 odst. 2 věty druhé občanského zákoníku, jestliže účastníci smlouvy spojili s nezaplacením kupní ceny bez dalšího zánik platnosti kupní smlouvy, aniž by tento následek vyžadoval nějakého úkonu ze strany účastníka smlouvy“.*

K námitce odpůrce, že není pasivně legitimován k uzavření předmětného dodatku, správní orgán uvádí, že podle jeho názoru má odpůrce pasivní věcnou legitimaci. V tomto řízení

je účastníkem hmotněprávního vztahu, resp. smluvní stranou v platně uzavřené Smlouvě o přístupu. Podle správního orgánu nejsou tedy dány žádné zákonné ani právní důvody, pro které by nemohly smluvní strany v době platnosti a účinnosti již uzavřené Smlouvy o přístupu ke zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury číslo 2015/596 uzavřít její Dodatek č. 2, kterým se změní v článku 8 odstavci 8.1 doba, na kterou se Smlouva o přístupu uzavírá, a to z doby určité do 31. 12. 2017 opět na dobu určitou, a to na dobu, po kterou bude odpůrce držitelem poštovní licence. Současně platí, že v době vedení správního řízení je odpůrce v postavení právního subjektu, tedy je držitelem poštovní licence s povinností přístupu do své poštovní infrastruktury podle § 34 zákona o poštovních službách. Je tedy v řízení plně legitimován. Rovněž právní konstrukce rozvazovací podmínky zajišťuje přímé sepětí platnosti a účinnosti Smlouvy o přístupu s jeho postavením držitele poštovní licence, proto i pokud by se odpůrce nestal držitelem poštovní licence pro období po 31. 12. 2017, nebudou dotčena jeho práva nad současnou úpravu, když v takovém případě by Smlouva o přístupu skončila posledním dnem platnosti odpůrčovy poštovní licence

Správní orgán vyhověl návrhu navrhovatele, který požadoval stanovit lhůtu k uzavření předmětného dodatku na 5 dnů, neboť ji opovažuje za přiměřenou vzhledem k minimálnímu rozsahu provedených změn tímto dodatkem.

Domnívá-li se odpůrce, že s novým nastavením platnosti a účinnosti Smlouvy o přístupu je nutno řešit i cenové otázky, neboť podle jeho názoru ujednané ceny za přístup již neodpovídají nákladově orientovaným cenám, tak správní orgán upozorňuje na možnost, pokud se smluvní strany nehodnou na nových nákladově orientovaných cenách, že je možno nové ceny řešit v rámci sporného řízení, jak předpokládá § 34 odst. 5 zákon o poštovních službách. V takovém řízení se však již nebudou nastavovat práva o povinnosti smluvních stran při přístupu k poštovní infrastruktuře odpůrce, ale bude se pouze rozhodovat o výši nákladově orientovaných cen za přístup k poštovní infrastruktuře.

K výroku II. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že při rozhodování o nákladech řízení postupuje podle § 141 odst. 11 správního řádu tak, že přiznává účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, může správní orgán náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu správní orgán přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze správního orgánu.

Přiznaná náhrada nákladů řízení odpůrci uvedená v části II. výroku tohoto rozhodnutí náleží navrhovateli z titulu, že byl v dané věci plně úspěšný, a to z částky 10 000 Kč za uhrazený správní poplatek a za 4 úkony právní služby.

Podle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, se při zastupování ve správním řízení, včetně řízení o přestupcích nebo o jiných správních deliktech, považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč, přičemž ve spojení s § 7 téže vyhlášky je sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby 1 000 Kč. Na základě uvedeného, kdy byl úspěšný ve věci navrhovatel, přiznává správní orgán navrhovateli náhradu nákladů řízení za právní zastoupení za 4 úkony právní služby (převzetí, podání změněného návrhu, 2x vyjádření ve věci) celkem 4 000 Kč, dále náhradu hotových výdajů ve výši 1 200 Kč za 4 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky a DPH ve výši 1 092 Kč. Právní zástupce odpůrce prokázal správnímu orgánu, že je plátcem DPH. Náhrada nákladů právního zastoupení navrhovatele, který měl ve věci plný úspěch, činí 6 292 Kč vč. DPH.

Na základě uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. příhrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

"DS"
VYPRAVENO DNE 11-10-2017 - 2x